

Papier stemplowy

Zaczęto stosować go w całej Europie w XVII-XVIII wieku. Celem było uzyskanie dodatkowych dochodów skarbu państwa.

W zależności od rodzaju rozpatrywanej sprawy, stosowano zróżnicowane taryfy, co oznaczano odpowiednim stemplem w górnej części karty.

Tego rodzaju papier musiano zawsze stosować, gdy osoba prywatna zwracała się do urzędu państwowego, jak również, gdy zamierzała otrzymać decyzję na piśmie.

Początkowo była to zwykła opłata kancelaryjna, ale z czasem pisma takie dzięki zastosowaniu papieru stemplowego nabierały większej mocy prawnej (było to swego rodzaju dodatkowe uwierzytelnienie).